

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-03334
Otsuse kuupäev 26.05.2025
Komisjoni koosseis Taavi Hein

Tarbija
Kaupleja Maarahu OÜ (16766000)

Tarbija nõue Auhinna väljastamine

Resolutsioon:

1. Tarbija avaldus rahuldada. Kaupleja kohustub tarbijale kauba üle andma VÕS § 108 lg 2 alusel.
2. Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbija osales WEDO 1000€ terrassi- või rõduseina loosimängus ja võitis 06.08.2024 auhinna.

Kirjavahetuse käigus lepiti kokku toodete kättesaamises.

Viimase teate sai tarbija 16.12.2024, kui vastati, et asjaga tegeletakse.

Edasistele tarbija pöördumistele kaupleja ei vastanud.

Tarbija ei ole seniajani võidetud tooteid kätte saanud.

Tarbija soovib auhinna väljastamist.

Kaupleja teatas komisjonile, et loosi korraldas Wedo Eesti OÜ (äriregistrist kustutatud) ja mitte Maarahu OÜ.

Tarbija leiab, et ta on õigustatud nõudma auhinna väljastamist siiski kauplejalt:

-Maarahu esindaja sms-ist on näha, et nad on teadlikud mängust;

-arvel on Maarahu OÜ;

-Instagrami feedi vaade suunab Maarahu OÜ veebilehele.

Kaupleja seisukoht:

Antud situatsioonis on Maarahu OÜ teenuse osutaja. Nimelt ehitas Maarahu OÜ valmis seina, mille najalt tehti sotsiaalmeedia loos. Tööde tellija oli wedo eesti OÜ [17035333](#)

kellele kuulus ka wedo eesti Facebook ja Instagrami kontod ning kes said antud olukorras reklaami. Loosi korraldaja on teadlik ja on ka suhelnud tollel ajahetkel wedo estonia sotsiaalmeedia kanalite omanikuga, kes on siis vastavalt lubanud võitjale võidu kätte toimetada. Maarahu OÜ ei olnud loosi korraldaja. Samuti toimus loosivõitja ja loosikorraldaja vahel suhtlus Instagrami konto kaudu, mis ei olnud Maarahu OÜ omandis.

Antud loosimängu auhinna peab välja maksma wedo eesti OÜ mitte Maarahu OÜ.

Komisjoni põhjendus:

Tarbija võitis loosimängus 1000 euro eest krediiti (kinkekaardi), mille põhjal tegi kaupleja tarbijale pakkumise nr 20240806. Pakkumise kohaselt tuli kauplejal tarnida kauplejale pakkumises märgitud materjalid ning sooritada materjalide paigaldus ehk ehitada terrassisein. Kaupleja kohustust ei täitnud ning leiab, et tema ei ole õige isik, kelle vastu on nõue esitatud. Tarbija nõuab kauba väljastamist ja üleandmist.

Komisjon on tutvunud vaidluse aluseks olevate asjaoludega ning poolte esitatud tõenditega ja leiab, et tarbija avaldus kuulub rahuldamisele ning kaupleja kohustub tarbijale pakkumises märgitud materjalid üle andma.

Põhjendamatud on kaupleja väited, et kaupleja ei ole loosimängu korraldaja. Komisjoni hinnangul ei oma praegusel juhul tähtsust, kes konkreetselt loosimängu korraldas ja kinkekaardi loosis. Tarbija ja kaupleja on sõlminud lepingu. Leping on tehing kahe või enama isiku (lepingupooled) vahel, millega lepingupool kohustub või lepingupooled kohustuvad midagi tegema või tegemata jätma (VÕS § 8 lg 2). Leping sõlmitakse pakkumuse esitamise ja sellele nõustumuse andmisega, samuti muul viisil vastastikuste tahteavalduste vahetamise teel, kui on piisavalt selge, et lepingupooled on saavutanud kokkuleppe (VÕS § 9 lg 1). Pakkumusele nõustumuse andmisega on leping sõlmitud ajast, mil pakkumuse esitaja nõustumuse kätte sai (VÕS § 9 lg 2).

Kaupleja ei vaidlusta, et tema ei ole tarbijale pakkumuse esitanud isik. Kaupleja viitab küll loosimängu korraldamisele, ent kui kaupleja endale kohustust võtta ei soovinud, siis ei oleks kaupleja tarbijale teinud ka pakkumust. Pakkumusest nähtub pakkumise nr, kuupäev, kirjeldus, hind, pakkumise koostaja nimi ning kaupleja ärinimi, e-mail ja muud lepingu sõlmimisele omased andmed. Tarbija on andnud pakkumusele nõustumuse, mida tõendab ainuüksi tarbija täitmisenõue, kuid ennekõike tarbija ja kaupleja vahelisest kirjavahetusest nähtuvad tahteavaldused. Teisisõnu

on tarbija pakkumusega nõustunud, mistõttu on pooled sõlminud lepingu. Leping on täitmiseks kohustuslik (VÕS § 8 lg 2).

VÕS § 100 lg 1 mõttes on kohustuse rikkumine võlasuhtest tuleneva kohustuse täitmata jätmine või mittekohane täitmine, sh täitmisega viivitamine. Kaupleja on kohustust rikkunud, sest kaup on tarbijani tarnimata. Kohustus loetakse kohaselt täidetuks, kui see on täidetud vastuvõtmiseks õigustatud isikule, õiges koha ja õigel viisil. Kauplejal on olnud piisavalt aega kohustuse täitmiseks, kuid on asunud kaitsepositsioonile ja asunud tarbija nõudele esitama hoopis vastuväiteid.

Kui võlgnik rikub kohustust, võib võlausaldaja nõuda kohustuse täitmist (VÕS § 101 lg 1 ja VÕS § 108 lg 2). Kaupleja ei ole komisjoni ette toonud asjaolusid, millest järelduks, et kaupleja ei pea kohustust täitma.

Lähtudes ülaltoodust rahuldab komisjon tarbija avalduse. Kaupleja kohustub kokkulepitud kauba tarbijale üle andma.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Taavi Hein

/allkirjastatud digitaalselt/